Дев'яносте літо Володимира Камінського

На життєвому календарі ветерана-залізничника Володимира Камінського промайнуло дев'яносте літо. Привітали з ювілеєм Володимира Васильовича й у Ходорівській дистанції колії. Звучали щирі слова привітання від начальника дистанції Ярослава Фаб'яна, колишньої співробітниці Йосифи Стенцель, яка пропрацювала з ювіляром 40 років, та від інших колег. Працівники дистанції подарували Володимиру Васильовичу статуетку Богородиці Марії й Ісуса Христа, щоб він завжди був під Божою опікою.

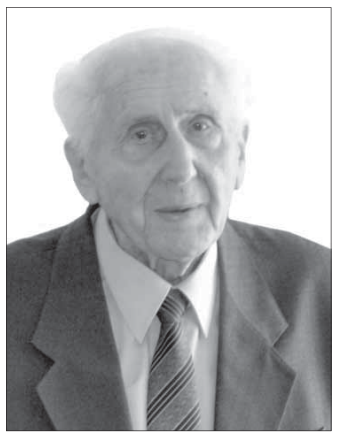

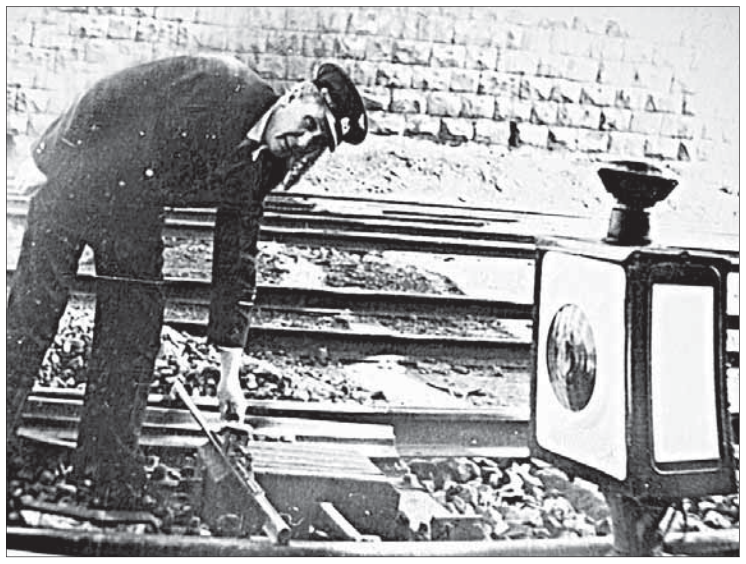

Перші дитячі кроки маленький Володя зробив у с. Бортники Жидачівського району Львівської області. Його батько був залізничником, а мама займалася господарством. Через деякий час годувальника сім'ї перевели на роботу до Ходорова, де Володя пішов до школи. Мешкала сім'я в будиночку, який можна було побачити з вікна поїзда по дорозі до Львова. Начальник Ходорівської дистанції колії, де працював батько, брав у них молоко (Володя дорогою до школи носив його йому додому). Час непомітно збігав. Володя закінчив сім класів, і якраз перед канікулами, коли знову приніс начальнику дистанції (його прізвище було Лозинський) молоко, той сказав, щоб на наступний раз хлопець взяв із собою атестат. Наступного дня, передивившись показник успішності Володі, начальник дистанції сказав: "Що будеш робити?". А хлопець йому відповів: "Корови пасти". Лозинський побачив у хлопцевих очах любов та інтерес до залізниці і взяв його на роботу фарбувати пікетні, кілометрові стовпчики, словом, всі знаки, які були на станції. Платили йому за це 30 злотих. Працював Володя з ранку до ночі, а Лозинський бачив це і до першої зарплати хлопця зробив надбавку 20 злотих. Це був перший заробіток майбутнього залізничника. Бажання розширити свої знання, познайомитися з досвідченими залізничниками привели хлопця у Львівський технікум залізничного транспорту. Студентські роки збігли, неначе пісок крізь пальці. Вже в 1940 році Володя став випускником. Того ж року влаштувався техніком у Ходорівській дистанції колії.

Кохання в серце юнака постукало в 1943 році. Обраницю звали Іриною. Молоді люди відгуляли весілля 1 липня 1945 року. У новоствореній сім'ї народилося два сини – Мирон і Михайло та донька Марія. Діти пішли по батькових слідах: Мирон працював шофером на мотозаводі, Михайло був зв'язківцем, Марія також все життя пропрацювала на залізниці. Зарплата техніка була мізерною, тож, щоб забезпечити рідних, Володимир у 1948 році звертається до начальника Ходорівської дистанції колії з проханням перевести його на посаду дорожнього майстра. Того ж року він поїхав у Вінницю на курси дорожніх майстрів. У 1949 році вийшов на роботу за бажаною спеціальністю на станції Старе Село, а вже в 1950 році зайняв посаду начальника колони із капітального ремонту колії. У 1953 році Володимира підвищили до старшого дорожнього майстра, він курував ділянку Львів–Ходорів–Івано-Франківськ. Через рік Володимир став начальником дільниці в Ходорівській дистанції колії. Займав він цю посаду до розформування дистанції у 1958 році. Згодом перевели залізничника у Стрийську дистанцію колії, де він працював начальником ділянки Львів–Ходорів–Івано–Франківськ.

25 грудня 1978 року наказом начальника Львівської залізниці було утворено Ходорівську дистанцію колії. Володимира Васильовича призначили виконуючим обов'язків заступника начальника дистанції колії. Він брав активну участь в організації Ходорівської дистанції. Однак посада заступника була Володимирові Васильовичу не до душі, тому того ж року він знову став начальником ділянки Львів–Ходорів–Івано-Франківськ. У 1982 році був переведений на посаду майстра із ремонту і реконструкції колії. Хоча роки вже мав поважні, Володимир Камінський відчував ще силу й енергію до роботи і пропрацював на різних посадах до 1992 року.

Згадуючи свої робочі будні, Володимир Васильович розповідає, що колись працювати було легше, ніж тепер. Насамперед тому, що була дуже сувора дисципліна, а по-друге, у підрозділах були всі необхідні матеріали. Звісно, спочатку було важко, наприклад, траплялися ділянки, де не було накладок, то у таких випадках вони з колегами ставили дві підкладки докупи, забивали костилем і так пропускали поїзди. Шпали були поломані, працівники самі заготовляли їх у лісах. У 1940-х роках вийшов наказ, щоб викласти білими камінчиками доріжку з обох сторін колії. За словами Володимира Васильовича, це була одна з найважчих робіт. На колії ніде не було ні травинки, кожен день її виполювали, канави були чистими, а відтак вода стікала вільно.

У 1941 році в Ходорові німецькі літаки бомбили залізничну станцію, розгромили побудований австрійцями вокзал. Коли у 1944 році місто звільнила радянська армія, німці втікали й кидали за собою бомби – так зруйнували товарний парк. Володимир Васильович із колегами пізніше самі його відбудовували.

Найбільше Володимиру Васильовичу у трудовій біографії запам'яталися капітальні роботи. Спочатку проводили поточний ремонт, потім – середній та капітальний. Це був складний і дуже відповідальний період.

Непомітно підкралася старість. На жаль, уже немає серед живих дружини та обох синів. Душевний біль за втраченими рідними не покидає Володимира Камінського. Але у нього ще є донька Марія, онуки, правнуки, які завжди дарують радість, тепло, щиросердний сміх і бажання жити. На заслуженому відпочинку Володимир Васильович проводить час із сім'єю, читає детективи, пресу, ходить до церкви, зустрічається з друзями. На здоров'я не жаліється, каже: "Плакати – не плачу, тішитися – не тішуся, але ще сам ходжу. Був навіть на весіллі у племінниці, правда не танцював, але співав на весь голос".

Спогадів у Володимира Васильовича дуже багато. Свого часу історію Ходорівської дистанції колії відтворювали та записували за спогадами Володимира Камінського. На цьому наполягла колишня голова профкому дистанції Любов Кропивницька, за що їй і досі вдячні.

Проминає дев'яносте літо Володимира Камінського – залізничника, який усе своє трудове життя віддав на розвиток та процвітання Львівської залізниці. З роси й води Вам, Володимире Васильовичу, і ще многих, і благих літ.

Юлія ВАСИЛИНА, студентка факультету журналістики ЛНУ ім. І. Франка

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Посвідчення ЛВ №438074, видане ВП "Вагонне депо Тернопіль" у 2010 р. СВІТЛИКУ В.С.
- Посвідчення ЛВ №463003, видане ВП "Господарська служба" у 2011 р. АНТОНОВІЙ О.А.
- Службовий квиток ф.3 №010651, виданий ВП "Львівська дистанція електропостачання" у 2011 р. ЧЕРНИШЕВУ К.А.
- Посвідчення ЛВ №446175, видане ВП "Колійні дорожні ремонтно-механічні майстерні" у 2011 р. КАРШЕНЮ Р.М.
- Посвідчення ЛВ №381782, видане ВП "Локомотивне депо Львів-Захід" у 2011 р. РИХЛИЦЬКОМУ Р.Б.
- Посвідчення ЛРЗ №005964, видане ВАТ "Львівський локомотиворемонтний завод" у 2011 р. ОХРИМОВИЧУ М.В.
- Приміський квиток ф.5 №005802, виданий квитковим бюро ст. Мукачево у 2010 р. ДОВГЕНКУ Т.Б.
- Приміський квиток ф.5 №005828, виданий квитковим бюро ст. Мукачево у 2010 р. ДОВГЕНКО Г.Б.
- Приміський квиток ф.4уч. №005679, виданий квитковим бюро ст. Рівне у 2009 р. СЛИЧКО О.І.
- Посвідчення ЛВ №418129, видане ВП "Ужгородська дирекція залізничних перевезень" у 2010 р. БЕЦІ Л.Ю.
- Посвідчення ЛВ №379159 (2009 р.) та службовий квиток ф.3к №012621 (2011 р.), видані ВП "Рівненська дирекція залізничних перевезень" КУЖЕЛЮКУ С.Й.
- Приміський квиток ф.4 №016618, виданий управлінням залізниці у 2011 р. КАРСАНОВУ С.В.
- Службовий квиток ф.3 №007684, виданий ВП "Рівненська дирекція залізничних перевезень" у 2011 р. ЧЕСНОКОВУ С.О.
- Посвідчення ЛВ №382332, видане ВП "Локомотивне депо Львів-Захід" у 2011 р. МАЦІЮКУ В.Д.
- Посвідчення ЛВ №413553, видане ВП "Локомотивне депо Львів" у 2010 р. ЦАРИКУ Ю.Є.
- Посвідчення ЛВ №463475, видане ВП "Станція Клепарів" у 2011 р. ВАВРИКУ І.Є.
- Посвідчення ЛВ №374703 (2008 р.) та приміський квиток ф.4 №000281 (2011 р.), видані ВП "Ужгородська дистанція водопостачання" ІВАШКУ Ю.П.
- Посвідчення ЛВ №381749, видане ВП "Локомотивне депо Львів-Захід" у 2010 р. ПОПИКУ М.І.
- Посвідчення ЛВ №452208, видане ВП "Ківерцівська дистанція колії" у 2011 р. та службовий квиток ф.3 №003799, виданий квитковою групою ст. Ківерці у 2011 р. ЛАЩУКУ Ю.О.
- Посвідчення ЛВ №409986 та службовий квиток ф.3 №003537, видані ВП "Івано-Франківська дирекція залізничних перевезень" у 2011 р. ПАНТІ П.В.
- Посвідчення ЛВ №458942 (2010 р.) та приміський квиток ф.4 №009933 (2011 р.), видані ВП "Івано-Франківський загін воєнізованої охорони" ВЕРЕТІНОВУ І.В.
- Посвідчення ЛВ №387791, видане ВП "Чортківська дистанція колії" у 2010 р. ПЕКЕЛЬНОМУ О.Я.
- Посвідчення ЛВ №441779, видане ВП "Локомотивне депо Ковель" у 2010 р. ДАРЧУКУ О.П.
- Приміський квиток ф.5 №006122, виданий ВП "Ужгородська дирекція залізничних перевезень" у 2010 р. ВАСИЛЕЧКУ А.В.
- Посвідчення ЛВ №438098, видане ВП "Вагонне депо Тернопіль" у 2011 р. ГРУБЕНЮКУ П.Є.
- Посвідчення ЛВ №325896 (2009 р.) та приміський квиток ф.4 №014327 (2011 р.), видані ВП "Пасажирське вагонне депо Львів" БАРДИНУ П.І.
- Посвідчення ЛВ №440426, видане ВП "Локомотивне депо Львів-Захід" у 2010 р. БУБЕСУ І.Є.
- Посвідчення ЛВ №411101, видане ДЗ "Клінічна лікарня" у 2010 р. БУХТОЯРОВІЙ О.В.
- Посвідчення ЛВ №334048, видане ВП "Чернівецька дистанція колії" у 2009 р. БОДНАРЬ Н.В.
- Посвідчення ЛВ №466663, видане ВП "Вагонне депо Клепарів" у 2011 р. БАЛИЧУ Р.С.

ПОГОДА

ïðîãíîç ïîãîäè íà 19-25 ñåðïíÿ 2011ð.

Упродовж 19-25 серпня на більшій частині території Львівської залізниці переважатиме суха тепла погода. У п'ятницю без опадів. Вітер південно-західний, слабкий. Температура вночі 9-14°, вдень 23-28°, на Закарпатті до 29° тепла, в горах вночі 5-10°, вдень 18-23° вище нуля. Упродовж вихідних буде дещо прохолодніше. У суботу на всій території залізниці пройдуть короткочасні дощі, місцями з грозами, в окремих районах із градом. Температура вночі 12-17°, вдень 18-23°, на Буковині до 25°, на Закарпатті 23-28° тепла. У неділю вночі 6-11°, вдень 19-24°, на Закарпатті 21-26° вище нуля.

З початку наступного календарного тижня істотних опадів не очікується, температура повітря поступово підвищуватиметься. У понеділок уночі стовпчик термометра коливатиметься в межах 7-12°, в горах місцями 4-6° тепла, вдень очікується 22-27°, на Закарпатті до 29° тепла. Надалі нічна температура підвищиться до 12-18°, денна – до 25-30°, подекуди до 31° тепла, на Закарпатті 27-32° вище нуля.

Ярослав ГОРОДЧУК, начальник дорожньої геофізичної станції

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Богдан ЮРОЧКО.....226-59-27
Коректор Валентина СУГАК.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО....226-46-80

k|bPbq|j h i
g`kPgmh)mhj

Адреса редакції: 79000
м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО "Львівська залізниця"
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ "Експрес-Банк"

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 35 786.
Замовлення 1180.
Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети "Львівський залізничник".
Комп'ютерна верстка
Антона БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Паращак, Андрій Везденко, Орися Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. При цитуванні посилання на газету "Львівський залізничник" обов'язкове.
Газету віддруковано у "Видавничому Домі "Високий Замок".